

έπι τὸ ἔγον αὐτῆς, μηδόλως δὲ περισπωμένη ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ταχθέον βέβαια θὰ συντελέσῃ αὐτό, ὅτε ἀρχεται ἡ δευτέρα καὶ σπουδαιοτέρα φάσις τοῦ ζητήματος, ἡ τοῦ νομοδιζέδιου συζητήσις ἐν τῇ Γερουσίᾳ, πάτις, πολεμία οὖσα πάσης αὐτονομικῆς πρὸς τοὺς Ἱδανδούς παραχωρήσεως, ἢν κατὰ τὰς ἀπορχαιωμένας καὶ ὀπισθοδρομικὰς ἀρχὰς αὐτῆς θεωρεῖ ὡς καιρίως προσβάλλουσαν τὸν ἐνότητα τοῦ βασιλείου, θ' ἀπορρίψῃ τὸ νομοδιζέδιον καὶ θὰ παράσχῃ τὸ σύνθημα εἰς τὸν ἐπανάληψιν τοῦ δεπλωμένου κατ' αὐτῆς πολέμου τῶν φιλελευθέρων, οἵτινες τὸ δεύτερον, κρατερώτερον δὲ νῦν, θὰ στρέψωσι τὰ ὅπλα αὐτῶν κατ' αὐτῆς τῆς ὑπάρχεως τοῦ γεγονότος τούτου θεόμοι. Εἴδηλον ὅτι ὁ τοιοῦτος ἄγων δύναται νὰ προξέλθῃ οὐ μικρὰς ἐν τῷ Ἡγεμόνῳ φιλικούς κατεύθυνσιν καὶ ἀλλά καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ τῶν φιλελευθέρων ἄγων ἔχει τὸν πρέποντα αὐτῷ ἀρχηγὸν παρὰ τῷ κ. Μόρλεη, τῷ ἀξιῷ τούτῳ διαδόχῳ τοῦ κ. Γλαύτωνος. Μόνον τὸ γεγονός τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Γλαύτωνος προτάσεως τροποποιήσεως τοῦ εἰς τὸν ἐν τῷ βρετανικῷ κοινοβουλίῳ παρουσίαν τῶν Ἱδανδῶν ἀντιπροσώπων, περὶ ὧν παραδόξως νῦν, παρὰ τὴν ἀποδειχθεῖσαν ἥδη ἐν τῇ τῷ 1885 ὑποβολῇ τοῦ σχετικοῦ νομοδιζέδιου δυσχέρειαν, ἐπενεγκοῦσαν καὶ τὴν ἀποτυχίαν τότε τῆς ἀποπείρας, ἀφορῶντος ἄρθρου, θέλει ὅπως οὗτοι μετέχωσι τῶν συζητήσεων καὶ ἐν τοῖς κυρίως ἀγγλικοῖς καὶ σκωτικοῖς ζητήμασι, δυσεξήγητον μέχρι τοῦδε γνωστού μαχίαν ἀποτελοῦν, πρόσκειται νὰ παράσχῃ νέα ἐπιχειρήματα τοῖς καὶ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν κοινοτήτων πολεμοῖς τῆς Ἱδανδούς αὐτονομίας. — Τὸ ἔτερον τῶν πολυνκρότων νομοδιζέδιων, τὸ στρατιωτικόν, διῆλθε τὸ στάδιον, τῆς πρώτης αὐτοῦ ἀναγνώσεως καὶ εἰςπλήθεν εἰς τὴν ἐν δευτέρᾳ ἀναγνώσει συζητήσιν, τῶν πρώτων αὐτοῦ ἄρθρων καὶ ἐν ἀναγνώσει ταύτῃ ἐπιψηφισθέντων ἥδη διὰ δεκαπενταψήφου πλειονοψήφιας. Τοῦτο βεβαίως εἶναι ἐνθαρρυντικὸν τοῖχιασθωταὶ τῆς στρατοκρατίας, παρέχον πιθανότητάς τινας τελικῆς νίκης· δὲν δύναται ὅμως νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχασφαλίζον τὸν ὄριστικὸν τοῦ νόμου ἐπιψήφισμαν. «Οσον τούλαχιστον ἔχαρταται ἀπὸ τῆς συμμαρτίους τῶν ὑπεραπειών, οὗτοι μετά καὶ ἄλλων τινῶν μικροτέρων μερίδων ἐκήρυξαν ὅτι οὐδέποτε θὰ παράσχωσι τὰς ψήφους αὐτῶν εἰς μείζονα τῆς σιδηροφορίας ἐντασίν, ἐξ οὐ ἀναγκαῖον ἀποβαίνει τῇ κυβερνήσει ν' ἀναμένῃ τὴν νίκην ἐκ τῶν ἰδίων μόνων δυνάμεων. Ως πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, οὗτος οὐ πάνει παρέχον πᾶσαν τὴν ἡθικὴν αὐτοῦ ὑποστήριξιν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, παραστήσας αὐτὸ τελευταῖς ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖον εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν τῆς χώρας, πάτις ἀπαιτεῖ τὴν ἔχασφαλίδιν τῆς εἰρηνικῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως, ἢν θάκατώθουν, εἶπε, μόνη ἡ προσθήκη δικτὼ ἔτι μηριάδων ἀνδρῶν εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ γερμανικὸν στρατόν. — Σχετικῶς πρὸς τὰς ἐμπόρικὰς σχέσεις τῆς Γερμανίας πρὸς τὸν Ρωσίαν, αὕτη ἥρξατο ἥδη τῆς ἔθαρμογῆς τοῦ νέου αὐτῆς τελωνειακοῦ συζητήματος, τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν παραχωροῦσα τὸν ὄρον τοῦ μάλιστα εὔνοον μένου κράτους, πτοι τὸν τῇ Γαλλίᾳ παραχω-

ρούθεντα, μόνον δὲ τὴν Γερμανίαν καὶ Αὐστροουγγαρίαν ἀποκλείσασα ἀπὸ τοῦ εὐνοϊκοῦ τούτου δασμολογίου. Τὸ πρᾶγμα ἀποτελεῖ ἀφετηρίαν τοῦ τελωνειακοῦ πολέμου τῶν δύο κρατῶν, διότι μάλιστα τῇ Γερμανίᾳ ἀποβίσται ἐπαισθητός, διότι αὕτη εἶναι ἡ χρειαν ἔχουσα τῆς εἰςαγωγῆς τῶν χωσικῶν δημητριακῶν, ταύτης ὁ λαὸς θ' ἀγοράσῃ ὑπερτετυμημένον τὸν ἄρτον, αὕτη δὲ θὰ ἴδῃ τὴν ἀχανεστάτην τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης κλεισμένην εἰς τὰ προιόντα τῆς βιομηχανίας αὐτῆς. — Οὕτω φροῦδοι ἀπεδείχθησαν αἱ ἐλπίδες, ἃς οἱ ἐν Βερολίνῳ προεισαν ἐπὶ τὴν συνέντευξιν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τοῦ διαδόχου τοῦ ρωσικοῦ θρόνου. Αὕτη ἐγένετο ἐν Ποτιδάμῃ, ἀλλά, εἰς μίαν περίπτερην καὶ ἐν δεῖπνον τυπικῶς περιθοισθεῖσα, τοῦτο μόνον ἵσως κατώρθωσε, νὰ κολάσῃ τὴν ἐντύπωσιν, μὲν προύχενταν ἡ ἀπότης πρωτευούσης αὐτοῦ ἀπουσία τοῦ γερμανοῦ καίσαρος κατὰ τὴν προτέραν διάβασιν τοῦ ρώσου καίσαρον. — Ως πρὸς τὸν Αὐστροουγγαρίαν, πάτις καὶ αὕτη ὑποβάλλεται εἰς τὸ κατ' ἀνώτατον ὅριον δασμολογίου, αὕτη, μὴ κωλυούμενη ὑπὸ μεγάλων αὐτῆς γεωργικῶν συμφερόντων, ὃν ὑπεριμακοῦσα ισχυρά τις μερίς τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου, ἀποφαίνει ἀδύνατον τὸν μετά τῆς Ρωσίας συνεννόσιν, δύναται ἵσως εὐχερέστερον νὰ διομολογήσῃ ἐμπορικήν τινα πρὸς τὸν Ρωσίαν σύμβασιν. Φαίνεται ὅμως ὅτι παρὰ τὰ θυρηνόθέντα οὐπω προξαντο αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις, διότι ἄλλως δὲν θὰ περιελαύνετο καὶ τὸ δυαδικὸν κράτος ἐν τῇ εἰς τὴν Γερμανίαν ἀδρούσῃ ἔξαιρέσει. — Τοῦτο ἀκριβῶς συνέβη παρὰ τῇ Ρουμανίᾳ, πάτις, καίτοι οὐδὲν αὐτὴν εἶχε διαμολογημένην σύμβασιν πρὸς τὸν Ρωσίαν, διότι ἐξέρθασε τὸν ἐπιθυμίαν τῆς ἐνάρξεως διαπραγματεύσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐξηρέθη τῆς ἔξαιρέσεως. — Η Ἰταλία ἔχει ἥδη διαμολογημένην ἐμπορικὴν πρὸς τὸν Ρωσίαν σύμβασιν, τούτου δ' ἔνεκα δὲν ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῆς νέας ρωσικῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς· οὐχ ἥττον η ἐμφυτος, οὐτως εἰπεῖν, οἰκονομικὴ τῆς χώρας κακεξία βαίνει δεινουμένην, ἐπὶ τοσοῦτον μάλιστα, ὡς τε γίνεται ἥδη σκέψις καὶ αὐτὰ τὰ σιτηρέσια τοῦ στρατοῦ νὰ περικοπῶσιν οἰκονομίας χάριν.

M. E. M.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

«Ἐληξαν αἱ ἐπαναληρωθεῖσαι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μὲν τοῦ κ. Doeppfeld, διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις γερμανικῆς σχολῆς, ὑπὸ τὴν ἐπίθεψιν δὲ τοῦ ἄρτι ἐπαναληρωθεῖσας ἡμετέρου φίλου καὶ συνεργάτου Δ^ρ. B. Μυσταχίδου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μουσείου ἀνασκαφαί. Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται, διαπάνη τητῆς κυρίας Σλέμαν, οὐδὲν μέν, ὡς ἄλλοτε, εἰς φῶς ἤγαγον χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ εἴρημα, ἀλλὰ πολλὰ πασῶν τῶν ἐποχῶν ἀγγεῖα, ἐν οἷς καὶ δέπας ἀμφικύπελλον. Ἐπίσης ἀνεκαλύφθησαν καὶ νέα μέγαρα καὶ δώματα, ἀνταποκρινόμενα πληρέστατα πρὸς τὰς περιγραφὰς τοῦ Οὐρίου. Ταῦτα πάντα δέ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν τὰς ἀνασκαφὰς ἐνεργησάντων, κυροῦσι τὴν γνώμην τοῦ μακαρί-

του Σλήμαν, καθ' ἥν ἡ ὁμηρικὴ "Ιλιος" ἔξειτο ἐν ᾧ ἐγένοντο αἱ ἀνασκαφαὶ χώρῳ καὶ καταρρίπτουσι τοὺς ἴσχυρισμοὺς τοῦ ταχυματάρχου Bötticher.

— Τὰ ἐγκαίνια τῆς διώρουγος τῆς Κορίνθου γενήσονται, ἐπινεύσει τῆς A. M. τοῦ βασιλέως Γεωργίου, τῇ ἐπιούσῃ πέμπτῃ, 8 ἀξέχαμένου. Πανηγυρισθήσονται δὲ μεγαλοπρεπῶς ὡς ἑορτὴ ἑθνική. Ἐπὶ τούτῳ ὡρίσθησαν ἑδομήκοντα γηιτόνων δραγμῶν. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐγκαινίων ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἐκ τῶν κ.κ. Ἐπ. Μαυρομάτου, ἄλλοτε γενικοῦ προξένου ἐνταῦθα, Ἀντ. Μάτσα καὶ Περ. Βαλαρίτου, βουλευτῶν, καὶ τῶν κ.κ. Σούτου καὶ Ζώτου.

— Ἀσμενέστατα ἀναγράφομεν ὅτι τῇ 25 παρελθόντος Ιουνίου ἐξελέγη μέλος ἀντεπιστέλλον τῆς ἐν Ρούμαγῳ (Rouen) τῆς Γαλλίας ἀρχαίκας ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, γραμμάτων καὶ ὥραίων τεγχῶν, ἱδρυθεῖσης τῷ 1744, ὁ φύλτατος συνεργάτης καὶ ἀκάματος ἐρευνητὴς τῆς ἱστορίας τῶν κάτω χρόνων κ. Μανούὴλ Γεδεών, ἐνεκα τῶν περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀντιοχίας πολυετῶν αὐτοῦ μελετῶν. Ἀνάλυσιν τῶν ἔργων τοῦ κ. Γεδεών ἐποίησατο ὁ γενικὸς γραμμάτευς τῆς Ἀκαδημίας κ. Ηερον. Ὁ κ. Γεδεών ἐστιν ὁ πρῶτος Ἐλλην, ὅστις κατελέγη ἐν τοῖς μέλεσι τῆς ἀκαδημίας ταῦτης. Τὰ θερμὰ ἡμᾶν συγχρητήρια τῷ κ. Γεδεών ἐπὶ τῇ δικαίᾳ ἐκτιμήσει τῶν μελετῶν αὐτοῦ.

— Ἐξεδόθη ἄρτι διὰ τῶν ἐκδοτῶν Fischer Muvin ἐν Λονδίνῳ νέα συλλογὴ ποιήσεων τῆς κυρίας James Darmesteter. Ἐν τῇ συλλογῇ ταῦτη φέρονται ποιήσεις τινες τῶν χαριεστάτων καὶ τῶν λεπτοτάτων τῆς νεωτέρας ἀγγλικῆς φιλοσογίας. Ἐν ἄλλαις φέρεται καὶ πότιμα ἐπιγραφόμενον Ζήνων (Zenon).

— Ἀπεπερατώθη ἡδη ἡ εἰς τὸ κεντρικὸν ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν ἐγκατάστασις τοῦ Μουσείου τῆς γριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταῖρείας, ὅπερ δημάρχοι πλουτίζεται διὰ νέων κειμηλίων καὶ διαφόρων ἀξίων λόγου ἀντικειμένων. Ἐκ τῆς εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ἐ. ἐ. ὑποβλήθείσης ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Γεωργίου Δαμπάκη, δηλοῦται ὅτι ἐκτὸς τῶν διαφόρων ἀξίων λόγου κειμηλίων, τὸ Μουσεῖον κέκτηται περὶ τὰς ἑκατὸν ἀρχιτεκτονικὰς καὶ συλλογὴν τριακοσίων περίπου φωτογραφικῶν ἀποτύπων διαφόρων ἐν Ἐλλαδὶ ἀρχαίων Βυζαντινῶν ναῶν, ἐπιγραφῶν, εἰκόνων κτλ. Οὕτω δὲ οἱ μετ' ὀλίγον τὸ Μουσεῖον ἐπισκεπτόμενοι δύνανται ὡς ἐν κατόπτρῳ νὰ βλέπωσι πάσας τὰς ἀνὰ τὴν Ἐλλάδα ἀρχαίας Βυζ. ἐκκλησίας καὶ Μονᾶς καὶ τὰς ἀρχιτεκτονικὰς αὐτῶν κατόψεις, ὡς πολλαῖς, ἡρεπωμένες οὖσας, ὁ γρόνος ἐντελῶς θέλει καταστρέψει μετ' ὀλίγον καὶ δὲν θὰ μείνωσιν εἴς αὐτῶν ἡ μόνον καὶ φωτογραφίαι των.

— Ο «Πολίτης» τῆς Πετρουπόλεως μεταχόδει τὴν εἰδόσιν τῆς ἐγκαθιδρύσεως περὶ ὅλους ἀνεξιρέτως τοὺς ρωσικὸς μοναστηρίους, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, προκαταρκτικῶν σχολείων διὰ τὰ τέκνα—τῶν ρώσων χωρικῶν. Ἡ ιερὰ Σύνοδος τῆς Ρωσίας, ἡτις ἔλαβε τὴν τοικύτην ἀπόφασιν, θέλει συντηρεῖ τὰ σχολεῖα ταῦτα, προμηθεύσουσα πάντα τὰ ἀναγκαῖα βιβλία, ἀναγκάζουσα δὲ τοὺς πεπαιδευμένους τῶν μοναχῶν, ὅπως γρηγορεύσωσιν ὡς διάσκαλοι.

— Συνεπείᾳ ἀναφορᾶς ἐμπόρων Ἐλλήνων ἐγκατεστημένων ἐν Ἰταλίᾳ ἀνεκτινθῆ καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς παρὰ τῶν Οὐ-

νιτῶν καταλήψεως τοῦ ἐν Λέκκη (Lecce) τῆς μεσημερινῆς Ἰταλίας ὁρθοδόξου ναοῦ τοῦ Ἀγ. Νικολάου. Ἡ ὑπόθεσις δικαίως αὔτη διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως εὑρίσκεται εἰς καλὸν σημεῖον, οὐδαμῶς δὲ ἀπίθανον ὃ ναὸς οὗτος νὰ δοθῇ εἰς τὴν αὐτόθι ἐλληνικὴν κοινότητα. Ἡ ἐποχὴ τῆς τοῦ ναοῦ τούτου καταλήψεως ὑπὸ τῶν Ούντων δὲν εἶναι ἀπομεμαρτυρένη, καθόσον πρὸ 28 ἑτῶν, ὅτε ἀπεβίωσεν ὃ ἐν Ἰωαννίναις γειτονιθεῖς καὶ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κερκύρας ἀποσταλεῖς εἰς Λέκκην ὡς ἐφημέριος ὁρθοδόξος ἰερεὺς Δοβέστης, εὑρίσκετο εἰς τὴν κατοχὴν τῆς αὐτόθι ἐλληνικῆς κοινότητος.

— Εἰς τὸν νεόδημον ναὸν τῆς ἐν Σφάκῃ τῆς Τύνιδος ἐλληνικῆς παροικίας, οὐ πρὸ τίνος ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια, ἡ βασιλίσσα τῶν Ἐλλήνων προσήνεγκεν ἀξίαν λόγου δωρεάν, τ.ε. παρήγγελεν εἰς Ρώσιαν τὴν προμήθειαν πάντων τῶν ιερῶν σκευῶν καὶ ἀμφίων τοῦ ναοῦ τούτου.

— Τὸ διαμέρισμα τῶν ἀνατολικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῆς ἐλληνικῆς κεραμικῆς τοῦ μουσείου τοῦ Λούθρου ἀπέκτησεν ἄρτι σπανιότατον ἀντικείμενον, ρυτὸν τοῦ τελους τοῦ ἔκτου πρὸ Χριστοῦ αἰώνων.

— Ἡ μελάνη διὸ ἡς τυποῦνται τὰ τραπεζογραμμάτια τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς παρασκευάζεται υφὲ ἐνδὺ μόνου ἀνδρός, ὅστις γινώσκει τὸ μυστικὸν τῆς συνέλευσις αὐτοῦ. Αἱ δηγῆις ἐδόθησαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφευρέτου, ἐπὶ τῆς νεκρικῆς αὐτοῦ κλίνης. Τὸ ἐπήσιον εἰσόδημα τοῦ προνομούχου ἀνέργεται εἰς 60,000 φράγκα. Τί καλέ! Καὶ δύμας ὁ ἄνθρωπος οὐδαμῶς ἀρκεῖται εἰς τὸ πολύμορφον (sic) ἔργον αὐτοῦ, ἀλλ' ἀσχολεῖται, ὡς πάλαι μαθητὴς τῶν ὥραίων τεχνῶν, περὶ τὸ γλύφειν προτομὰς πολιτικῶν ἀνδρῶν κατὰ προτίμησιν.

— Ἐν ἐφημερίδι ἀναγινώσκουμεν ὅτι ὑπάρχει παιδίον ἐκτάκτου ὅλως πρωτότητος καὶ ἀναπτύξεως. Ὁ παῖς οὗτος ἐστιν ἐτῶν πέντε καὶ ἐναλλάξ εἶναι ρήτωρ, ὑποκριτής, μῆμος, γόνης ἀουδίς καὶ γρευτής.

— Κοιμός καὶ ὅγκωδης φάκελος ἐλίψηι εἰς τὸ ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν, ἐκ Σμύρνης προερχόμενος καὶ φέρων τὴν ἑέζης ἐπιγραφήν:

Πρὸς τὴν πλούσιωτέραν καὶ ὥραιοτέραν
Ἐλληνίδα

Εἰς Ἀθήνας.

— Λγνωστον τί θὰ πράξῃ τὸ ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν περὶ τοῦ μήλου τῆς ἑρίδος τούτου. Ἄλλας εὐγερεστέρα θεωρεῖται ἡ πρόσκλησις διὰ προκηρύξεως πάσης Ἐλληνίδος δεσποινίδος ἡ δεσποίνης, ἡτις δύναται νὰ θεωρήσῃ ὅτι αὐτῇ ἀνήκει ὁ φάκελος ὡς πλουσιωτέρῳ καὶ ὥραιοτέρῳ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ φάκελος ἀπευθύνεται πρὸς Ἐλληνίδα οὐχὶ πρὸς Ἀθηνίδα, ἀγγελλομεν τοῦτο καὶ ταῖς ἡμετέραις ἐνταῦθα ὅπως ἐν καιρῷ παρουσιασθῶσι καὶ προεύλωσιν, ἐὰν θέλωσι, τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν.